

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoP/89/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116223577
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 04. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Fedor Benka
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2116223577.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Fedora Benku a sudkýň JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Kataríny Arnouldovej v právnej veci vyslovenia prípustnosti prevzatia v zdravotníckom zariadení FN Trnava, A. Žarnova 11, Trnava, zastúpené splnomocnencom: Prozman a Pavlovič advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom Hlavná 31, Trnava, umiestnenej: Mgr. X. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. F. XX/X, Q., zastúpená opatrovníčkou: Y. V., súdna úradníčka Okresného súdu Trnava, za účasti Okresnej prokuratúry Trnava, o návrhu zo dňa 14.02.2017 Ing. J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. X, Q., zastúpený Mgr. Janou Sadloňovou, advokátkou, Hlavná 14, Prešov, o odvolaní Ing. J. V. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 14. marca 2017, č.k. 11Pu/5/2016-132, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

1. Uznesením napadnutým odvolaním súd prvej inštancie návrh Ing. J. V. zo dňa 14.02.2017 na nariadenie neodkladného opatrenia odmietol.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ust. § 7 ods. 1 a 2, § 8 ods. 1 a 2, § 23 ods. 1 a 2, § 253 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 až 3, § 263, § 264, § 265 a § 360 ods. 1 CMP, § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, § 325 ods. 2 písm. d/, § 326 ods. 1 a 2, § 328 ods. 1 až 3, § 329 ods. 1 a 2 CSP, § 6 ods. 4 a § 6 ods. 9 písm. d/ zákona č. 576/2004 Z.z. o zdravotnej starostlivosti, ako aj čl. 12 ods. 1, čl. 13 ods. 1 písm. a/, čl. 13 ods. 2 a 4, čl. 16 ods. 1 a čl. 17 ods. 1 a 6 Ústavy Slovenskej republiky, keď uviedol, že navrhovateľ nie je v zmysle § 7 ods. 1 a 2 CMP účastníkom tohto konania, keďže ho Civilný mimosporový poriadok za účastníka neoznačuje (viď § 255 ods. 1 CMP, keď zároveň ho súd do konania za účastníka nepribral), ani sa o jeho právach a povinnostiach nemá konať, a teda mu nesvedčí účastníctvo podľa § 7 CMP, súd v súlade s ust. § 8 ods. 1 CMP jeho návrh týmto uznesením vo výroku odmietol. Nakoľko detenčné konanie je konaním, ktoré možno začať aj bez návrhu, súd skúmal, či sú tu dané dôvody na začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia aj bez návrhu v zmysle § 8 ods. 2 CMP.

3. Po oboznámení sa s návrhom a ostatnými listinnými dôkazmi mal súd za to, že tu nie sú dané dôvody na začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia aj bez návrhu. Navrhovateľ sa svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenie domáha, aby súd uložil Mgr. X. R. povinnosť dostaviť sa na Psychiatrické oddelenie FN Trnava, A. Žarnova 11, Trnava, a znášať umiestnenie v zdravotníckom zariadení do rozhodnutia vo veci samej.

4. V prejednávanej veci bola umiestnená prepustená zo zariadenia v súlade s ust. § 263 CMP, pričom Civilný mimosporový poriadok (a predtým ani Občiansky súdny poriadok) neupravuje vo svojich ustanoveniach situáciu v prípade, že rozhodnutie súdu prvej inštancie (o tom, že prevzatie do zdravotníckeho zariadenia bolo neprípustné) je súdom druhej inštancie zrušené (prípadne aj zmenené), resp. neukladá súdu zabezpečiť návrat prepustenej osoby do zariadenia, ako to požaduje navrhovateľ neodkladného opatrenia. Je tomu tak z dôvodu, že v prípade, že by na to bol v súčasnosti alebo v

budúcnosti (resp. po prepustení osoby) dôvod, nič nebráni tomu, aby bola osoba, u ktorej sú naplnené podmienky podľa § 6 ods. 9 písm. d/ ZoZS, bez jej súhlasu prevzatá do zdravotníckeho zariadenia a bolo zahájené nové detenčné konanie na základe iných skutkových okolností, ako predchádzali predchádzajúcemu oknaniu. Neskončenie skoršieho detenčného konania totiž nebráni začatiu nového, nakoľko nejde o prekážku litispendencie.

5. Hoci podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala, uvedené povinnosti môže súd uložiť iba v súlade s Ústavou SR, konkrétne jej ustanovením Čl. 17 ods. 6, Čl. 16 ods. 1, a v nadväznosti na to s ustanoveniami § 6 ods. 9 písm. d) ZoZS a § 252 a nasl. CMP. Len takýto postup je v súlade s rešpektovaním ústavou zaručeného práva na osobnú slobodu a práva na súkromie fyzickej osoby. Uvedené znamená, že bez informovaného súhlasu možno osobu prevziať v zdravotníckom zariadení iba pri zachovaní postupu podľa § 252 a nasl. CMP, t.j. v rámci detenčného konania na podklade konkrétnych skutkových okolností.

6. Súd opakovane poukázal na skutočnosť, že výsledok rozhodovania vo veci sp.zn. 11Pu/5/2016 má zmysel len v tom smere, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva Mgr. X. R. na ochranu jej osobnosti, podľa toho, či došlo alebo nedošlo k jej prevzatíu do zdravotníckeho zariadenia bez jej súhlasu zo zákonných dôvodov, pričom predmetom dokazovania bude to, čo predchádzalo jej prijatiu dňa 21.10.2016. Výsledkom konania nemôže byť rozhodnutie, ktorým by bola uložená menovanej povinnosť sa do zariadenia vrátiť.

7. Vzhľadom na všetko uvedené nemohol súd dospieť k inému záveru ako k tomu, že podanie navrhovateľa neodôvodňuje začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia, a preto také konanie nezačal. Nakoľko ustanovenie § 8 ods. 2 CMP ukladá súdu rozhodnúť výrokom iba v prípade, že sa rozhodne konanie začať, nebolo potrebné rozhodnúť výrokom o tom, že súd konanie nezačína.

8. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie Ing. J. V., ktorý navrhol napadnuté uznesenie zmeniť a jeho návrhu vyhovieť. Odvolateľ považoval právny názor súdu prvej inštancie vyslovený v odôvodnení jeho rozhodnutia za nesprávny. Uvedený názor považoval za v rozpore s ust. § 265 CMP, podľa ktorého po právoplatnosti uznesenia, ktorým vysloví, že prevzatie umiestneného do zdravotníckeho zariadenia bolo prípustné, pokračuje súd v konaní o prípustnosti držania v zdravotníckom zariadení. Zo znenia citovaného ustanovenia vyplýva, že súd po právoplatnosti uznesenia o prípustnosti prevzatia vždy pokračuje v konaní o prípustnosti držania, pričom zákon neuvádza, že je to len v prípade, ak nedošlo k prepusteniu umiestneného. Namietol, že súd sa zbavuje zodpovednosti za vydanie nesprávneho rozhodnutia a nemá žiadnu snahu zjednať nápravu, pričom naznačuje, že v prípade potreby je možné začať nové detenčné konanie, t.j. pripúšťa, že Mgr. X. R. je nedoliečená, a že jej maloleté deti môžu znášať jej zlý zdravotný stav. Poukázal na to, že súd sa vôbec nezaoberal skutočnosťou, že Mgr. X. R. bolo diagnostikované psychiatrické ochorenie, pri ktorom osoba nevie reálne vyhodnotiť svoj zdravotný stav, chorobu si nie len nevedomuje, ale ani nepripúšťa. Tento zlý zdravotný stav veľmi negatívne vplyva na psychický vývoj maloletých detí. Mal za to, že právoplatnosťou uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.12.2016, č.k. 23CoP/68/2016-55 nastal právny stav, aký tu bol pred vydaním uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 26.10.2016, č.k. 11Pu/5/2016-23, kedy sa Mgr. X. R. nachádzala v zdravotníckom zariadení. Súd do dnešného dňa nezabezpečil, aby sa táto do zdravotníckeho zariadenia vrátila, v súčasnosti sa nenachádza v zdravotníckom zariadení napriek tomu, že neexistuje rozhodnutie o nezákonnosti prevzatia a ak prepusteniu nedošlo z podnetu zdravotníckeho zariadenia. Mal za to, že je vo verejnom záujme, aby sa Mgr. X. R. podrobila liečbe.

9. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 359 a § 362 ods. 1 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný (§ 357 písm. d) CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 65 a § 66 CMP) a dospel k záveru, že odvolanie odvolateľa nie je dôvodné.

10. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 11Pu/5/2016 je rozhodnutie o prípustnosti prevzatia Mgr. X. R. do zdravotníckeho zariadenia. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 24.10.2016 Psychiatrické oddelenie FN Trnava oznámilo, že dňa 21.10.2016 o 20,37 hod. bola na ich oddelenie prijatá Mgr. X. R.. Po psychiatrickom zhodnotení bola u pacientky diagnostikovaná

psychotická porucha s paranoidným syndrómom. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 24.10.2016, č.k. 11Pu/5/2016-4 bez návrhu začal konanie o vyslovenie prípustnosti prevzatia a držania Mgr. X. R. v zdravotníckom zariadení. Uznesením zo dňa 26.10.2016, č.k. 11Pu/5/2016-23 súd prvej inštancie rozhodol, že k prevzatiu Mgr. X. R. do zdravotníckeho zariadenia nedošlo zo zákonných dôvodov. V dôsledku v zákonnej lehote podaného odvolania zo strany Okresnej prokuratúry Trnava a zdravotníckeho zariadenia bolo napadnuté uznesenie uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.12.2016, č.k. 23CoP/68/2016-55 zrušené a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 08.02.2017, č.k. 11Pu/5/2016-76 bol návrh Ing. J. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. 7, Q., na jeho pribratie do konania ako účastníka zamietnutý. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.02.2017. Uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 10.03.2017, č.k. 11Pu/5/2016-128 bol zamietnutý návrh Okresnej prokuratúry Trnava na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým malo byť Mgr. X. R. uložené, aby sa dostavila na Psychiatrické oddelenie FN Trnava a podrobila sa odbornému lekárskemu psychiatrickému vyšetreniu. Citované uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.03.2017. Dňa 20.02.2017 došiel súdu prvej inštancie návrh Ing. J. V. na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by bola Mgr. X. R. uložená povinnosť dostaviť sa na Psychiatrické oddelenie FN Trnava a znášať umiestnenie v zdravotníckom zariadení do rozhodnutia vo veci vedenej pod sp. zn. 11Pu/5/2016.

11. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým bol návrh Ing. J. V. na nariadenie neodkladného opatrenia odmietnutý.

12. Podľa § 7 ods. 1 a 2 CMP, účastníkom je ten, koho tento zákon za účastníka označuje. V konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu, je účastníkom aj ten, o koho právach a povinnostiach sa má konať.

13. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CMP, účastníkom konania o prípustnosti prevzatia a držania v zdravotníckom zariadení je umiestnený a zdravotnícke zariadenie (ods. 1). Blízka osoba môže navrhnúť, aby ju súd pribral ako účastníka do konania. Súd návrhu vyhovie, ak to považuje pre vedenie konania a ochranu umiestneného za účelné (ods. 2).

14. Podľa § 8 ods. 1 a 2 CMP, návrh navrhovateľa, ktorému nesvedčí účastníctvo podľa § 7, súd uznesením odmietne (ods. 1). Ak súd z obsahu návrhu uvedeného v ods. 1 zistí, že sú dané dôvody na začatie konania aj bez návrhu, rozhodne o začatí konania bez návrhu (ods. 2).

15. Nie je vylúčené, že návrh na začatie konania (rovnako i návrh na nariadenie neodkladného opatrenia) podá ten, komu nesvedčí účastníctvo podľa § 7 CMP. To znamená, že návrh podá ten, koho neoznačuje za účastníka zákon a v prípade, ak ide o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, nejde o toho, o koho právach a povinnostiach sa má konať. V takomto prípade je súd povinný uznesením návrh tohto subjektu odmietnuť.

16. V prejednávanej veci podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ten, komu nesvedčí účastníctvo podľa § 7 CMP, keďže nešlo o umiestneného a ani zdravotnícke zariadenie (§ 255 ods. 1 CMP) a rovnako nešlo o blízku osobu, ktorú by súd pribral ako účastníka do konania (§ 255 ods. 2 CMP), keď uznesením zo dňa 08.02.2017, č.k. 11Pu/5/2016-76 súd prvej inštancie návrh Ing. J. V. na jeho pribratie do konania ako účastníka zamietol.

17. Súd prvej inštancie tiež vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil, prečo nepovažoval za dôvodné začatie konania o nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré dôvody odvolací súd považuje za správne a dopĺňa len to, že rovnaký návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ako podal Ing. J. V. podala i Okresná prokuratúra Trnava, pričom tento návrh bol uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 10.03.2017, č.k. 11Pu/5/2016-128 zamietnutý, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.03.2017.

18. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

19. Senát krajského súdu uvedené rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).